Çizgilerle Sevgili
Peygamberimizin Hayatı

Abdulmuttalip, en çok sevdiği oğlu Abdullah'ın düğün yemeğinde çok mutluydu. Şimdiden doğacak torunununun heyecanı başlamıştı.

Anne komşumuz Âmine Hanım'ın alnı ay gibi parlıyor.
Bu nur daha önceden Abdullah'ın alnındaydı. O nur, Âmine'ye geçmiş olmalı.

Ey Abdullah, canın neden sıkkın?
Nasıl sıkkın olmasın ki. Bebeğimin doğumuna dört ay kala yolculuğa çıkmak zor geliyor bana.
Ama ne yaparsın. Baban kime güvenip de bunca malı göndersin. Merak etme çocuğunun doğumuna kadar dönersin.
İnşallah.

Ya Abdulmuttalib! Oğlun Abdullah seferde hastalanmış. Şu an Medine'de dayısının yanındaymış.

Derhâl Haris'i Medine'ye gönderin!

Allah'ım, kardeşime şifa ver.

Kardeşimin vefat haberini babama nasıl söylerim? Babam bu acıya nasıl dayanır?

Ne diyorsun sen?

Yüce Allah'ım! Bana dayanma gücü ver!

O, çok dürüst, namuslu ve sözüne güvenilen biriydi.

Bütün Mekke halkı onu çok severdi.

Dört ay sonra doğacak çocuğunu göremeden vefat etti.

Abdullah'ın vefatının üzerinden bir ay geçti. Tek tesellim doğacak çocuğum. Ama o hiçbir zaman babasını göremeyecek!

Ey Âmine! Bil ki sen, âlemlerin en hayırlı insanına hamilesin. O doğunca adını Muhammed (Aleyhisselâm) koy.

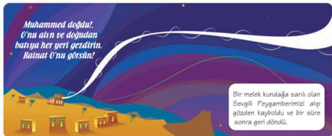

Canlı-cansız bütün varlıkların beklediği büyük gün gelmişti. Efendiler Efendisinin dünyaya geleceği gündü bugün. 571 yılının Nisan ayının yirminci gününün sabahının erken saatleriydi. Âmine anemizin doğum sancıları başlamıştı. Melekler de bu kutlu doğumda Âmine annemizin yardımına koşmuşlardı.

Yüce Allah'ım! Bu ses de nedir?
Bu sırtımı ovan beyaz kuş... Bu içeriyi dolduran ışık... Artık içimde hiçbir endişe kalmadı.

Bu tatlı şerbet de içimi rahatlattı. Artık hiç sancım kalmadı.

Müjde ey Âmine! Nurtopu gibi bir oğlun oldu!
Sanki evin duvarları yok.Yüce Allah'ım! Bütün dünya gözüküyor. Kisra'nın sarayı bile...

Fatıma Hatun, Nur Çocuğumu ben de görmek istiyorum.
O secdeye kapanmış, işaret parmağı havada bekliyor. O'nu kundaklayıp şimdi vereceğim.
Ey Fatıma! Melekler olarak biz O'nu kundağa sardık ve temizledik!

Muhammed doğdu!. O'nu alın ve doğudan batıya her yeri gezdirin. Kainat O'nu görsün!
Bir melek kundağa sarılı olan Sevgili Peygamberimizi alıp gözden kayboldu ve bir süre sonra geri döndü.

Evin içerisine nur doldu. Bu güzel kokuları sen de hissedebiliyor musun ey Fatıma Hatun.
Elbette duyuyorum ya Âmine! Bu olaylarda büyük hikmetler var. Hem yıldızlara baksana. Sanki yere değecek!

Yıllardır beklediğim an geldi. Bu geceki parlayan yıldız O'nun yıldızı olmalı. Evet, hiç şüphem yok. Tevrat'ta adı geçen peygamber dünyaya gelmiş olmalı.

Selâm ey Kureyşli.
Sana da selâm ey yıldız âlimi!
Bu gece kabilenizde doğan bir erkek çocuk var mı?
Bilmiyorum
O zaman gidip araştırınız. Bu gece son peygamberin yıldızı doğdu. O'nun sırtında peygamberlere ait bir işaret olacak.

Hoş geldiniz, anlatın hemen, ne oldu?
Evet, kabilemizden Abdullah'ın bu gece bir erkek çocuğu olmuş. Üstelik sırtında söylediğin işaret de var.

Kulaklarıma inanamıyorum. O'nu hemen görmeliyim.

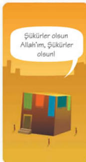

Bu çocuk kesinlikle son peygamber!

Kureyşlilere öyle bir devlet gelecek ki, haberi doğudan batıya, her yere ulaşacak. Peygamberlik artık İsrailoğulları'ndan gitti, gitti.

Ey Abdulmuttalib! Rüyamda melekler bana O'nun ismini "Muhammed" koymamı söyledi.

Peki, ey Âmine, öyleyse adı "Muhammed" olsun!

Ey din adamları!
Burçların yıkılmasına
bir açıklama getirin
bakalım.

Kralım.
Kralım!

Söyle
bakalım!
Kralım!
Yüzyıllardır
yanan kutsal
meşalelerimiz
dün gece
sönmüş!

KAHRETSIN!
ÇAT

Söyle bakalım
başkadı, ne anlama
geliyor bütün bunlar!
Geçenlerde çok ilginç
bir rüya gördüm. Yakın
zamanda Arap ülkesinde
çok önemli işler olacağa
benziyor.

Efendim, bu
sırrı çözse çözse
Şam'da yaşayan
Satih adındaki
kemikleri olmayan
kâhin çözer.
Ne duruyorsun?
Çabuk getir onu
bana!

Ey Satih, nedir
bütün bu olanlar?
Anlat, bana!
Gökten vahiy inmeye
başlayacak ve peygamberlerin
sonuncusu gelecek. Kisra da
şu andan itibaren on dördüncü
başkanından sonra tarihten
silinecek.
Gerçekten de bu
olaydan sonra tam
atmış yedi yıl geçti.
On dördüncü Kisra
devletin başındayken Satih'in verdiği
haberler aynen çıktı.
Kisra devleti yıkıldı.

O günlerde Mekke'de bebekleri sütanneye verme geleneği vardı.
Beni Bekir kadınlarından kalabalık bir grup, sütannelik yapacak çocuk aramak için Mekke'ye gelmiş.
Evet onlar her sene gelirler. Mekke'deki sıkıcı ve boğucu hava, çocukların sağlıklı büyümesini engelliyor. Oysa yaylada hava temiz, sular daha tatlı. Hem yaylalarda yetişen çocuklar daha iyi Arapça konuşuyorlar. İyi ki dışarıdan sütanneler geliyor . Para veya hediye karşılığında çocuklarımıza baktırıyoruz. Hem bu sütanneler çocuklara güzel ahlâk kazandırıyor.

Çok geç kaldık. Bu yaşlı eşek de hiç yürüyemiyor.
Umarım bakabileceğimiz bir çocuk kalmıştır.

Bütün bebekleri sütannelere vermişler. Yanlız başıma eve dönmek istemiyorum.

Selâm ey kadın! Ben Abdulmuttalib'im, sen kimlerdensin?
Beni Bekir kadınlarındanım.
Adın ne?
Halime
Beni Bekir'de çocuklara çok iyi bakılır. Onlara güzel ahlâk öğretilir. Ey Halime sana bir teklifim olacak!
...

Ahh, ahh! Benim yetim bir torunum var. O'nu senden önce başka kadınlara teklif ettim ama almadılar. Çünkü onlara verecek param yoktu. Bari gel O'na sen sütannelik yap. Hem böylece belki Allah evinize bolluk, bereket verir.
Tek başıma karar veremem. Kocam pazar yerinde . Bir de ona danışayım.

Ey Haris! Bütün çocukları diğer sütanneler almış. Yalnız yetim bir çocuk kalmış. Yurduma çocuksuz dönmek istemiyorum. Bu şekilde dönersem kabilemin kadınları beni ayıplar.
O çocuğu almamızda bir sakınca yok. Belki de Allah, o çocuk sayesinde evimizi bereketlendirir.

Ey Abdulmuttalib! Teklifinizi kabul ediyoruz.
Allah'a şükürler olsun! Öyleyse sizi annesinin evine götüreyim.

Ey Âmine! Müjdeler olsun! Muhammed'ime sütanne buldum.

Ey Halime! Gel de Nur Torunumu uyurken gör.
Bu ne kadar güzel bir koku Allah'ım.

Bu beyaz örtünün altında melek gibi uyuyor... Uyandırmaya kıyamam.

Pamuk gibi elleri, ne kadar masum bir yüzü var. Heyacandan kalbim yerinden fırlayacak. İçime huzur doldu.
Şimdi gözlerini açıyor! İşte uyandı. Bu tatlı gülücük bana mı?

Bu hayatımda gördüğüm en güzel bebek. Acıkmıştır bu Nur Çocuk. O'nu hemen emzireyim.

Ey Haris, Uzun zaman emzirmeme rağmen sütüm bitmedi. Ama benim bu kadar sütüm olmaz ki hiç!

Sen hiç üzülme ya Âmine! Ben bu Nur Çocuğa kendi çocuğum gibi bakacağım.

Âmine çok üzüldü, belki hâlâ ağlıyordur...

Ey Halime, bu eşek senin buraya gelirken bindiğin eşek değil mi yoksa?
Evet, eşeğim aynı eşek ama bu durumu ben de anlamadım. Hem baksanıza ben onu sürmüyorum bile. Kendisi böyle hızlı gidiyor.
O, çok zayıf ve güçsüz bir eşek değil miydi?

Ey Halime, Sen de farkında mısın, Muhammed geldikten sonra evimizin bereketi arttı.
Evet, hayvanlarımız nereye gitse karınları doymuş geliyor. Baksana, hayvanlarımızın sütleri ne kadar da çoğaldı.

Bütün bunlar Nur Çocuğun bereketi olmalı. Şükürler olsun Allah'ım!

Çabuk çobanları bana çağır.

Bir Halime'nin koyunlarına bak, bir de bizim koyunlara. Bizim hayvanlar neredeyse zayıflıktan ölecek! Neden iyi otlatmıyorsunuz hayvanları?

Vallahi sürüleri aynı yerde otlatıyoruz. Akşama kadar Halime'nin çobanıyla beraberiz.
Yalan söylüyorsunuz. Halime'nin çobanı güzel otlaklara gidiyor. Siz de akşama kadar oynayıp geri geliyorsunuz. Bundan böyle onun çobanı, sürüsünü nereye götürürse siz de oraya gideceksiniz! Anlaşıldı mı?

Anne, bunlar ne yapıyorlar böyle?
Bütün yayla halkı bu kuraklıktan kurtulmak için yağmur duasına çıkmış. Biz de oraya gidiyoruz.

Rahip efendi, Rahip efendi, bu kadar dua ettik, ama kabul olmadı.

Demek ki içimizde hayırlı bir insan yok.
Komşumuz Halime'nin evinde Mekkeli bir çocuk var. O'nun geldiği günden beri o eve bolluk, bereket yağdı. Diyorum ki o çocuğu buraya getirip O'nu vesile ederek dua etsek... Belki o zaman Âlemlerin Rabbi bize yağmur verir.
Tamam hemen çağır!

Halime Hatun!
Halime Hatun!

Senin yanında Mekkeli bir çocuk varmış. O'nu getir de, bir de O'nun adına dua edelim. Belki de Allah O'nun hürmetine duamızı kabul eder.
Güneş olduğu için getirmemiştim. Gidip getireyim.

Can Muhammed'im
güneşten etkilenmesin.
O'nu beze sarayım.

Yine o bulut O'nu
takip ediyor.

Beze sarmasam
da olurmuş. O bulut
sürekli bize gölge
yapıyor.
Yine bana tatlı
tatlı gülümsüyor!

Şu bulut evden beri
onları takip ediyor. Bu
çok ilginç!

Ey insanlar!
Rabbinizden bu
çocuğun hürmetine
yağmur isteyin.
Umulur ki bu çocuk
Allah'ın katında
sevgili biridir.

İşte o bulut
büyüyor.

Bulut kararmaya
başladı. Herhâlde yağmur
yağacak!

Şükürler olsun Allah'ım!
YAĞMUR. YAĞMUR.
YAĞMUR!
ŞÜKÜRLER OLSUN

Hayatımda böyle bir çocuk görmedim.
Evet, O çocuk, çok faklı. Büyümesi, olgunlaşması, konuşması çok hızlı oluyor. Daha sekiz aylıkken konuşmaya başladı. Dokuz aylıkken pürüzsüz konuşabiliyordu.

Ey Muhammed! Bizimle ok atmaya gelebilir misin?
Tabii ki gelirim.

Dikkat etmelisin! Sen daha çok küçüksün.

Tam ortadan vurdun!
Ama nasıl olur? O henüz on aylık!

Ey Halime, Muhammed'i alalı iki yıl oldu. O'nu geri götürme zamanı geldi.
Muhammed'den nasıl ayrılacağım? O'na o kadar çok alıştık ki! O'nsuz nasıl yapacağız?

İKİ GÜN SONRA MEKKE

Muhammed'ime çok iyi bakmışsın. Sana çok teşekkür ederim.

O'nun ayrılığına nasıl dayanabilirim. Ya Mekke'nin bu havasında hasta olursa! Hem de Mekke'de salgın hastalık da var.

Ey Âmine, Mekke'deki salgın hastalıktan çok endişe ediyorum.

Evet, haklısın. Ama ne yapabiliriz?

Mekke'deki salgın sona erene kadar Nur Çocuk bende kalsın.

O'ndan ayrılmak bana ölüm gibi geliyor ama sağlığı konusunda ben de endişe ediyorum... Hasretine katlanmaktan başka çarem kalmadı.

Halime Muhammed'e ne kadar bağlandı böyle. O'nun emanet olduğunu unuttu sanki.

Abdullah, kardeşine dikkat et. Aman O'na bir şey olmasın.

Tamam anneciğim.

O'nu tekrar eskisi gibi sevebiliyorum ya, Allah'tan daha ne isterim.

Süt kardeşimAbdullah uyuyakalmış.
Bu gelenler de kim acaba?
Çok iyi insanlara benziyor.

Selâm Ya Muhammed!

Uyuya kalmışım. Ya Muhammed, orada mısın?

Aman Allah'ım Muhammed'e neler yapıyorlar.

Hemen eve gidip anneme söylemeliyim.

ANNEEE!
BABAAA!

İki adam gelip kardeşimin göğsünü açtılar. Kalbini çıkarıp bir şeyler yaptılar.
NEEEE!

ALLAH'IM! ALLAH'IM! YARDIM ET ALLAHIM!

Haris. Çabuk koş da yetişelim. Ne yaptılar yavruma?
İşte şurada yatıyor!

Yavrum Muhammed'im iyi misin?
Merak etmeyin. Ben çok iyiyim.

Yavrucuğum sana ne oldu? hadi anlat bize.
Yanıma beyaz elbiseli iki kişi geldi. Birinin elinde içinde kar olan bir tas vardı. Sonra beni yere yatırıp göğsümü yardılar. Ondan sonra kalbimi çıkarıp yardılar. Onun içinden siyah bir kan pıhtısı çıkararak attılar. Sonra da göğsümü ve kalbimi o karla temizleyip, kapattılar.
Bu olayla Peygamber Efendimizin kalbi, ileride kendisine gönderilecek olan vahiylere hazırlanmış oluyordu.

Ey Haris! Muhammed'in başına bir iş gelmeden ailesine geri vermeliyiz.
Haklısın. O'nunla ilgili hep ilginç şeyler oluyor. Bunlar alışılmış şeyler değil. Ben de senin fikrine katılıyorum. Bir an önce O'nu Mekke'ye götürelim.

Sonunda Muhammed'i sağ salim annesine teslim ettik. Ama O'nsuz nasıl yaşarız bilemiyorum.
Seni çok özleyeceğiz Kutlu Çocuk!

Artık Nur Oğlumla birlikteyim. Keşke babası da hayatta olsaydı. Ama O'na babasının yokluğunu hissettirmemeliyim.

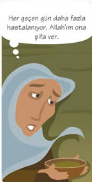

Nur Çocuk artık evin neşesi, bereketi, sevinci idi. Hele temizliğine dikkat edişine annesi bile hayrandı. Büyüklerine karşı saygısını herkes takdir ediyordu. Arkadaşlarına karşı hiçbir fedakarlıktan çekinmiyordu. O'nunla birlikte oyun oynamak, sohbet etmek bir ayrıcalıktı.

Peygamber Efendimiz altı yaşına gelmişti. Âmine annemiz, kocası Abdullah'ın kabrini ziyaret etmek istedi. Abdullah'ın kabri Medine'de dayılarının köyündeydi. Bu düşünceyle yanına hizmetçisi Ümmü Eymen ve Nur Muhammemed'i alarak yola çıktılar. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Medine'ye vardılar.

Ey babası yüz deve ödenerek kurban olmaktan kurtulan kişinin oğlu! Eğer rüyamda gördüklerim doğru ise Allah, Seni peygamber olarak görevlendirecektir. Yüce Allah seni putlara tapmaktan koruyacaktır.
Her yaşayan ölür, her yeni eskir. Ben de öleceğim. Ama insanlar beni asla unutmayacak. Çünkü, arkamda senin gibi hayırlı bir evlat bırakıyorum.

Bunlar Âmine annemizin son sözleriydi. Başı Efendimizin dizi üzerinde iken dünyaya gözlerini yumdu. Artık Kainatın Efendisi hem öksüz, hem yetimdi. Biricik Peygamberimizin yanaklarından peş peşe yaşlar dökülüyordu. O'nunla birlikte bütün kainat da ağlıyordu. Çevredeki insanların yardımıyla bir mezar kazdılar.

Daha fazla üzülme ey Muhammed! Dedene gidelim.

Canım Torunum. Hem babasız, hem de annesiz kaldı.

Sen çok cömert bir insansın, Ey Abdulmuttalib.

O, Mekke'nin en şerefli insanlarından biri. Fakirleri doyurmayı sever.
Çok haklısın. Hem şimdiye kadar faiz verdiğini veya aldığını duyan olmadı.

Ey Abdulmuttalib. Bu Çocuğu neden her toplantıya getiriyorsun? Hatta birçok şeyi O'na danışıyorsun.
Mekke'de O'ndan daha ağırbaşlı ve akıllı bir çocuk var mı?

Yemen tarafında bir valiyi tebrik için buradan ayrılmam gerekiyor. Canım Torunum, senden ilk kez ayrı kalacağım.

Demek Mekke'den geldiniz. Akşam yemeğinde sizinle sohbet etmek istiyorum.

Kutsal kitaplarda okuduğuma göre son peygamber sizin oralardan çıkacak. Bu günlerde O'nun gelmiş olma ihtimali var.
Kitaplarınızda O'nunla ilgili ne gibi işaretler var?

Dur, anlatayım. O, doğmadan önce babası vefat edecek. Çocukluğu döneminde de annesi vefat edecek. Böylece O, dedesiyle beraber yaşamaya başlayacak. Dedesi de vefat edince amcası O'nu himayesine alacak. Ayrıca sırtında peygamberlik mührü olacak.
Bunların hepsi kutsal kitaplarınızda var, öyle mi?

Var elbette. O'nun getireceği din bütün dünyaya yayılacak. Kavmi O'nu Medine'ye hicret etmek zorunda bırakacak. Bir de Yahudiler, O'nun düşmanı olacak. Eğer geldiğin yerde böyle bir çocuk varsa, O'nu Yahudilerden korumalısın. Eğer tahminlerim beni yanıltmıyorsa o çocukla senin bir ilgin olmalı.
Vallahi anlattığın özelliklerin hepsi kendisinde bulunan bir çocuk var. O, benim torunumdur. Babası, doğmadan önce, annesi ise yeni vefat etti. Üstelik O'nun sırtında mühür gibi bir şey de var.

Bak, Mekke'nin reisi. Bu habere çok sevindim. O çocuğa çok iyi bak ve O'nu Yahudilerden koru. O, ileride çok büyük işler yapacak.
Aman Allah'ım, Bu ne büyük lütüf böyle. Hemen Mekke'ye dönmeliyim.

Muhammed'im! Nur Torunum. Seni çok özledim.
Dedeciğim! Dedeciğim.

Geçmiş olsun ey Abdulmuttalib! Hastalandığını duydum.

Evet, çok hastayım. Ama tek düşüncem Torunumun sahipsiz kalması. Bana çabuk oğullarımı çağırın!

Beni iyi dinleyin! Ey Ebu Talib! Ben ölünce Muhammed'i sen yanına alacaksın. O'nu kendi çocuklarından asla ayırmayacaksın. O'na yetimliğini hissettirmeyeceksin.
Elbette babacığım. Sen şimdi böyle ölecekmişsin gibi konuşma. Muhammed'i ben elbette en güzel şekilde himaye ederim.
İyi öyleyse, artık gönlüm rahat.

Mekke, en sevilen liderini kaybetti.

Seni çok özleyeceğiz, babacığım.

Ey sevgili dedeciğim. Beni kimlere bırakıp da gittin.
Üzülme Ey Muhammed. Sil gözyaşlarını. Artık sana ben bakacağım.

Muhammed nerede? O'nu hemen çağırın, gelsin. O gelmeden de kimse yemeğe başlamasın!
Neden, ya Ebu Talib?

Muhammed bizimle kalmaya başladıktan sonra soframız bereketlendi. Artık kimse sofradan aç kalkmıyor.

EY EBU TALİP!
EY EBU TALİP!
EY EBU TALİP!

Bu sıcaktan ve kuraklıktan hayvanlarımız ölmeye başladı. Çocuklarımız ise günden güne zayıflıyor. Büyüğümüz olarak bir yağmur duasına çıksan olmaz mı?
Peki. Herkes Kâbe'ye toplansın. Ben de yeğenimi alıp geliyorum.

Evime bereket getiren yeğenim, inşallah Mekke'ye de bereket gelmesine vesile olur.

Allah'ım! Yeğenimin hürmetine bizlere yağmur ver. Bizleri kuraklıktan, aç ve susuz kalmaktan koru!

O sırada Sevgili Peygamberimiz Kâbe'nin örtüsüne sarılmış ve şehadet parmağını yukarı kaldırmıştı.

GÜMBÜR! GÜMBÜR!
YAŞASIIIIN! YAĞMUR!

Ya Ebu Talib. Muhammed bütçemize katkıda bulunmak için koyunlarımızı gütmek istiyor.
Ama O henüz on yaşında ve babamın bize emaneti.

Ama Muhammed çok üzülüyor.
O'nun üzülmesine dayanamam. Peki, gütsün o zaman.

Muhammed gibi başka çocuk yok şu Mekke'de. Ne kadar ağırbaşlı bir çocuk. Arkadaşları oyun, oyuncak peşindeyken O, sürekli etrafı inceliyor. Devamlı düşünce hâlinde...

Ey Fatıma, geçim sıkıntımız her geçen gün artıyor. Şam'a gidecek ticaret kervanına katılırsam kazanacağım parayla bir miktar rahatlarız. Ama bu yeğenimden ilk ayrılığım olacak.

Ey amca! Beni burada kime bırakıyorsun? Hâlbuki benim ne annem var, ne de babam.
Peki, Muhammed'im. Sen de benimle geliyorsun. Artık ağlama olur mu?

Nihayet kervan Şam yakınlarındaki Busra denen yere varmıştı. Efendimizin içersinde bulunduğu kervanı Bahira adında Hıristiyan bilge bir rahip uzaktan izliyordu.

Öyleyse sağ ol. Sen gerçekten cömert bir insansın.

Bu ikramdan bütün kafilenin istifade etmesini istiyorum. Yaşlı-genç, köle-efendi herkes burada değil mi?
Evet, herkes burada. Mallarımızın başında bıraktığımız çocuk hariç. İçimizde en küçük olduğu için O'nu nöbetçi bıraktık.

Rica etsem O'nu da çağırır mısınız?
Elbette.

Ziyafete Muahmmed'i de çağırın. Rahip O'nun da katılmasını istiyor.

Bu çocuk!

Bu bakışlar!

Aman Allah'ım!

Oturması, kalkması...

Bu, "O" olabilir mi?

Yemek yemesi ...

Mutlaka "O" olmalı.

Bu çocuk senin neyin olur?
Oğlumdur.
Hayır, O senin oğlun olamaz. O'nun babasının vefat etmiş olması gerekir.
Evet doğru söyledin. O, benim oğlum değil. Öz yeğenim olur.

Peki, babasına ne oldu?
O, çocuğu doğmadan önce vefat etti.
Doğru söyledin. Bu çocuk ileride son peygamber olarak ortaya çıkacaktır. Sen şimdi geldiğin yere geri dön. Eğer benim fark ettiğim şeyleri Yahudiler de fark ederlerse O'na zarar verebilirler.

Bunları sen nereden biliyorsun?
Bizim kitaplarımızda O'nun özellikleri aynen yazılı. Sırtındaki peygamberlik mührünü ben gözlerimle gördüm. Bir de yol boyunca bir bulutun sizi gölgelediğini izledim. O bulut siz buraya gelince kervanın bulunduğu yeri gölgelemeye devam ediyordu.

Şu bulut olmalı.
Bence mallarınızı burada satıp Mekke'ye geri dönün.

Güle güle ey Son Peygamber! Keşke senin peygamberliğini ilan ettiğin zamana yetişebilsem!

Peygamber Efendimizin yirmi beş yaşına geldiği yıllardı.

Ey Mekkeli. Ben buranın yabancısıyım. Güvenebileceğim bir insan var mı? burada?

Bizim en güvenilenimiz Muhammed'dir. O, şu ileride oturuyor. O, doğru sözlü, dürüst ve herkese yardım eden biridir.

Ey Ebu Talib! Mekke'nin en asil ve zengin kadını olan Hatice'nin sana bir teklifi var.

Kervanın başında Şam'a gidecek güvenilir bir insan arıyor.

Mekke'de yeğenin Muhammed'den daha güvenilir bir insan yok. Hatice'nin teklifini kabul eder mi acaba?

Efendim, Muhammed teklifinizi kabul etti.

Artık mallarıma zarar gelmeyeceğine zerre kadar şüphem kalmadı.

Ey Meysere! Kervanla birlikte sen de Şam'a gideceksin. Muhammed'in sözünden asla çıkma. Ne derse derhâl yerine getir. O'nunla ilgili ne gözlersen dönünce bana anlatacaksın.

Başüstüne efendim!

Üç aylık bir yolculuktan sonra Busra denen yere varılmıştı. Rahip Bahira bu süre içinde vefat etmişti. Şimdi onun yerine manastıra Rahip Nastura bakıyordu. Nastura o gün manastırın penceresinden gelen kervanı izliyordu.

Hey Meysere sen misin? Hoş geldin!

Şu zeytin ağacının altında oturan zat kimdir?
O, Mekke halkından, Kureyş'ten biridir.
O ağacın altında bu zamana kadar peygamberlerden başkası oturmamıştır. O'nun gözünde hafif bir kırmızılık var mı?
Evet, var.

O zaman şu sözlerimi iyi dinle. O şahıs peygamberdir. Hem de peygamberlerin sonuncusudur.

Peygamber mi?

Mekke'ye dönünce Hazreti Hatice'ye anlatacak çok şeyim var artık.

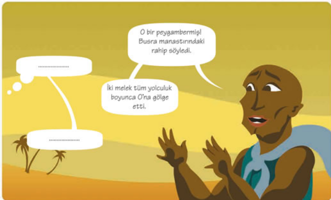

Muhammed'i bulut şeklinde iki melek gölgeliyor. Bunu da Hatice'ye anlatmalıyım.

Çok kârlı bir ticaret yapılmış, kervan Mekke'ye doğru yol almaya başlamıştı. Hazreti Hatice ve Mekke halkı kervanın geleceğini haber almış, dışarıda bekliyordu.
Bakın, bakın! İki tane melek Muhammed'i gölgeliyor!
Evet ya Hatice. Biz de gördük.

Gözünaydın. Anlaşılan oki çok kârlı bir ticaret olmuş.

Muhammed'i seçmekle en doğru kararı vermişim. Şimdiye kadar yaptığım en kârlı ticaret oldu.
Ey Meysere! Anlat bakalım. Neler gördün, neler yaşadın?

Sana anlatacağım o kadar ilginç şeyler var ki?

O bir peygambermiş! Busra manastırındaki rahip söyledi.
İki melek tüm yolculuk boyunca O'na gölge etti.
....
....

Ey amcamın oğlu Varaka. Sen âlim bir zatsın. Meysere 'nin yolculuk boyunca Muhammed ile ilgili anlattıklarını sana anlatmalıyım.

Şayet bu söylediklerin doğru ise Muhammed bir peygamberdir. Ben de bu zamanlarda bir peygamberin geleceğini kitaplarımızdan okuyordum. İşte şimdi tam o zamandır.

Muhammed şimdiye kadar tanıdığım en dürüst insan. Güzel ahlâklı, herkese yardım eden biri. Hem bütün işaretler O'nun peygamber olacağını gösteriyor.

Ey Nefise Muhammed'le evlenmek istiyorum. Acaba O, bu teklifimi kabul eder mi?

Sen o işi bana bırak.

Ey Muhammed! Sen neden evlenmiyorsun?

Elimde evlenecek kadar para yok.

Eğer para temin edilse ve sana zengin, güzel ve de şerefli biri teklif edilse kabul eder misin?

Kimdir bu?

Huveylid'in kızı Hatice.

Ama bu nasıl olabilir?

Orasını bana bırak.

Öyleyse ben de senin dediğini yaparım.

Dul ve zengin bir kadın olan Hazreti Hatice'ye o zamana kadar birçok kişi evlenme teklif etmiş ama o hiçbirini kabul etmemişti. Nefise'nin müjdesi onu çok mutlu etti.

Ya Muhammed! Hatice "Sen benim akrabam ve doğru sözlü, güzel huylu biri olduğun için seninle evlenmeyi arzu ettim." diye haber gönderdi.

Muhammed ileride bir peygamber olarak görevlendirilecek. O'na eş olmak, O'nun davasına yardım etmek ve O'nu hep desteklemek benim için şereflerin en büyüğü olacak.

Ey Amcam. Hatice ile evlenmeme ne dersin?
Hatice cömert, iyi ahlâk sahibi, herkese yardım eden hayırlı bir kadın. Onunla evlenmen çok isabetli olacaktır.

Efendimiz ile Hazreti Hatice kısa süre sonra evlendiler. Evlendiğinde Sevgili Peygamberimiz yirmi beş, Hazreti Hatice ise kırk yaşında idi.

Hazreti Hatice yaşça Peygamberimizden büyüktü ama O'nu hiç üzmedi. O, Efendimizi çok sevmişti. Efendimizin de Hazreti Hatice'ye sevgisi tamdı. Peygamberimizin sekiz çocuğundan yedisi bu kutlu evlilikten olacaktı.

Yıllar çabuk ilerliyordu. Efendimizin amcası Ebu Talib'in fakirliği ise artarak devam ediyordu. Amcasını çok seven Peygamber Efendimiz onlara her zaman yardımda bulunuyordu. Ebu Talib yardımsever yeğeninin yardımlarından çok mutluydu.

Ey Abbas amca. Kardeşin Ebu Talib'in geçim sıkıntısı çektiğini biliyorsun. Senin ve benim durumum ondan çok iyi . Gel biz seninle onun çocuklarından bazılarını yanımıza alalım. Ne dersin?
İyi olur ya Muhammed! Ben de senin dediğine uyarım.

Ey kardeşim. Muhammed'le ben sana yardımcı olmak istiyoruz.
Benim için ne yapabilirsiniz ki? Yeğenim Muhammed yeterince yardımcı oluyor.

Çocuklarından bazılarının bakımını üstlenmek senin yükünü daha da hafifletir.

Ali'yi yeğenim Muhammed, Cafer'i de kardeşim Hamza aldı. Yüküm hafifledi. Artık diğer çocuklarıma daha iyi bakabileceğim.

O zamanlar Mekke'de Efendimizi rahatsız eden birçok haksızlık oluyordu. Ahlâksızlık artmıştı. İçki, kumar ve faiz sıradan şeyler olmuştu. Toplumda kadınların hiçbir değeri yoktu. Pazarda bir mal gibi parayla alınıp satılıyorlardı. Kız çocukları çok hor görülüyor, hatta canlı canlı toprağa gömülüyordu.
ANNEEE
HAAAA HA HA HA!
AAAAHHG!

İnsanlar hür, köle, asil gibi sınıflara ayrılmıştı. Herkesin hakkı yeniyordu. Çok basit şeylerden bile savaşlar çıkıyor, birçok insan ölüyordu. Yalan konuşmayan insan sayısı çok azdı. Kendi elleriyle yaptıkları putları yaratıcı olarak kabul ediyorlardı.
HAAAA HA HA HA!

Bütün bu olanlar Sevgili Peygamberimizi çok üzüyordu. Sürekli insanları bu rezilliklerden kurtarma adına çözümler düşünüyordu. Bir süre sonra Efendimiz nereden geldiğini bilmediği sesler durmaya başladı. Ses "Ya Muhammed" diyordu. Bazen de kendisine, parlayıp duran ışıklar görünüyordu. Bu durum bir yıl kadar devam etti. Efendimiz bu zamanlarda otuz dokuz yaşındaydı.
YA MUHAMMED!
YA MUHAMMED!

Sevgili Peygamberimizin yaşı kırka yaklaşmıştı. Işık ve ses olaylarından sonra bu sefer de sık sık rüya görmeye başladı. Gece, uyku ile uyanıklık arası bir hâldeyken gündüz olacak işler kendisine gösteriliyordu.
YA MUHAMMED!
YA MUHAMMED!

Bu rüyalar altı ay kadar sürdü. Efendiler Efendisi, bir yandan yaşadığı bu olağanüstü hâllerin sırrını çözmeye çalışıyordu. Bir yandan da sürekli evrenin Yüce Yaratıcısını ve insanların dünyaya gönderiliş gayesini düşünüyordu. Bütün bunları sakince düşünmek için toplumdan uzaklaşıp yalnız kalmayı tercih ediyordu.

Peygamber Efendimiz her Ramazan ayını Nur Dağı'ndaki Hira Mağarası'nda geçiriyordu. Burada Yüce Allah'ı düşünüyor, Hazreti İbrahim'in getirdiği dine göre ibadet ediyordu.

Kırk yaşına girdiği Ramazan ayında yine Hira'ya gitti. Hira, Mekke'ye yaya olarak iki saatlik mesafedeydi.

Bir kişinin başını eğmeden girebileceği büyüklükteki mağaradan Kâbe görünüyordu. Gündüzleri Hatice validemiz kendisini ziyaret ediyor, O'na yiyecek bir şeyler getiriyor, hatırını soruyordu. Ramazan ayının on yedinci günü sabahın seher vaktiydi. Günlerden pazartesiydi. Âdeta her yer Kainatın Sultanına söylenecek şeyleri beklemekteydi.

Vahiy meleği Cebrail insan sûretinde mağaraya geldi ve Efendimize selâm verdi. Her taraf nurla ve misk gibi kokularla doldu. Efendimize sıkıca sarıldı ve Kur'an'ın ilk ayetini söyledi.
OKU

Peygamber Efendimiz çok heyecanlanmıştı. Korku için-de cevap verdi.

BEN OKUMA BİLMEM!

OKU

Cebrail tebessüm ederek O'nu sıkıca sardı ve ilk sözünü tek-rar etti.

OKU

SÖYLE, NE OKUYAYIM?

OKU!

SENİ YARATAN RABBİNİN ADIYLA OKU! Kİ O, İNSANI PIHTILAŞMIŞ BİR KANDAN YARATTI.

OKU!

SENİN RABBİN KALEMLE YAZMAYI ÖĞRETEN, İNSANA BİLMEDİĞİNİ BİLDİREN, BOL İHSAN VE KEREM SAHİBİDİR.

Peygamber Efendimiz büyük bir heyecanla bu ayetleri tek-rar etti. Sonra Cebrail birden kayboluverdi.

Efendimiz ve Hazreti Hatice daha sonra yaşanılan bu şeylerin ne anlama geldiğini birilerine sormaya karar verdiler. Bu düşünceyle, Hazreti Hatice'nin akrabası olan Varaka'ya gittiler. Çünkü Varaka o dönemin din âlimlerinden sayılırdı. Tevrat ve incili okumuş bilgili biriydi. Gözleri görmeyen biri olan Varaka oldukça yaşlıydı.

Bu senin gördüğün, Allah'ın Musa peygambere gönderdiği melektir. O melek vahiy getiren melektir, Cebrail'dir. Sen de bu ümmetin peygamberisin. Ah keşke ben de halkı bu yeni dine çağırdığın günlerde genç olsaydım. Sana bütün gücümle yardım etseydim!

İlk vahiyden kırk gün sonra Kâinatın Efendisi gökten bir ses işitti. Mübarek başını kaldırıp gökyüzüne baktı.

Peygamber Efendimiz, orada bir kürsüye oturmuş olan Cebrail'i gördü. Ürpererek yere çöktü. Çok heyecanlanmıştı.

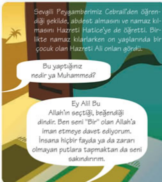

Derhâl eve geldi. Yatağına uzandı.
EY ÖRTÜSÜNE BÜRÜNEN PEYGAMBER!
KALK DA İNSANLARI UYAR!
RABBİNİN BÜYÜKLÜĞÜNDEN BAHSET.
ELBİSELERİNİ TEMİZ TUT.
PUTLARA TAPMAMAKTA DEVAM ET.
Beni örtünüz!

Sevgili Peygamberimizin Hira'dan dönüşlerinin birinde karşısına Cebrail Aleyhisselâm çıktı. Ayağının topuğuyla yere vurdu. Yerden su çıktı. Cebrail bu su ile abdest aldı. Sonra da Efendimize abdest aldırdı. Ardından Efendimizle birlikte iki rekât namaz kıldılar. Hazreti Cebrail sonra da Efendimize seslendi.

Ey Muhammed! Bundan sonra abdesti benim öğrettiğim gibi al. Namazı da benim öğrettiğim gibi kıl.

Efendimizin, Peygamberliğini açıkladığı günlerdi.
Daha çok yolumuz var, burada biraz konaklasak.
Ama yemeğimiz kalmamış.

Pazarda helvadan yapılmış putlardan satın almıştım.
İyi o zaman önce tapınırız, sonra da onları yer karnımızı doyururuz.
Evet çok iyi bir fikir

Duydun mu? Muhammed kendini peygamber ilân etmiş.
Evet hatta her şeyi yaratanın tek bir Allah olduğunu söylüyor.

HAAAA HA HA HA!
Onca putu bırakıp, bir Allah'a mı ibadet edeceğiz? Kim inanır O'na?

Ya Mekkeliler Muhammed'e inanırlarsa?

O zaman Muhammed'e iyi bir ders verelim.
Muhammed'in en yakın dostu Ebubekir Mekke'de yok. O gelirse belki O'nu davasında vazgeçirebilir.

Ben yokken Mekke de yeni bir gelişme oldu mu?
Evet ya Ebubekir! Yeni bir gelişme var. Hem de çok korkunç bir gelişme.

Senin yakın dostun Muhammed peygamber olduğunu söylüyor.

Bundan sonra tek olan Allah'a ibadet edip, putlara tapmaktan vazgeçecekmişiz.
Eğer arada sen olmasan O'nun icabına bakacaktık. Seni bekledik ki O'nu bu davadan vazgeçirirsin.

O, benim en samimi arkadaşım.
Mekke'de O'ndan daha dürüst bir insan yok.
Bugüne kadar insanları kandırmayan biri Allah adına yalan söyleyemez.

Nereye gidiyorsun Ey Ebubekir!
Sana geliyordum ya Muhammed. Peki sen nereye gidiyordun?
Ben de sana geliyordum.

Ey arkadaşım. Bana bazı yakınlarım seninle ilgili haberler verdiler. Bunlar doğru mu?
Konuştuğun kişiler sana neler söyledi ey Ebubekir?
Ya Muhammed! Senin için atalarının dininden döndü. Putlara tapmıyor. Yeni bir din getirmiş ve bu dinin peygamberiymiş diyorlar. Bütün bunlar doğru mu?

Ey Ebubekir! Ben, sana ve bütün insanlara gönderilmiş Allah Resûlüyüm. İnsanları tek olan Allah'a iman etmeye çağırıyorum. Haydi, sen de bunlara iman et.
Peki, bu söylediğin şeylere delilin nedir?
Şam'da görmüş olduğun rüyadır.

Hazreti Ebubekir yıllar önce gördüğü rüyayı hatırladı. O gece rüyasında...

AY MEKKE'YE İNDİ.

MEKKE'YE İNEN AYDAN HER EVE BİR PARÇA GİTTİ.

SONRA PARÇALAR HÂLİNDEKİ AY TOPLANDI.

TEK BİR AY HÂLİNE GELEREK KENDİ EVİNDE TOPLANDI.

ARADAN ÇİLELİ ÜÇ YIL GEÇMİŞTİ.

Muhammed'e inananlar her geçen gün artıyor. Öldürmeden O'ndan kurtulamayız. O'nu kim öldürecek?

Ben! Bu işi ben yaparım. Yeni bir din getirmek, putlarımız hakkında ileri geri konuşmak neymiş ben O'na gösteririm.

Gerçekten de içimizde bu işi yapabilecek tek kişi sensin, ey Ömer!

Muhammed'in sonu geldi. Ömer O'nun hakkından gelecek.

Ey Ömer, bu sert adımlarla nereye gidiyosun?

Yeni bir din getirdiğini söyleyen şu Muhammed'i öldürmeye. Üstelik putlarımıza da dil uzatıyormuş. Onlar hiçbir fayda vermez diyormuş.

Sen O'ndan önce kendi kız kardeşini yola getirsen iyi olur. Duyduğuma göre, kardeşin Fatıma ve kocası da O'na inananlardanmış.

Doğru mu söylüyorsun be adam? Eğer bu söylediklerin doğru değilse bil ki seni öldürürüm.

Ömer kardeşinin yanına giderse biraz zaman kazanırım.

Bu durumu Peygamberimize haber vermeliyim.

Bu sırada Ömer'in kız kardeşi, eniştesi ve Hazreti Habbab evde Kur'ân'dan ayetler okuyordu.

KÜT

Sen de kimsin?

Ben Habbab. Kardeşin ve eniştene Kur'ân öğretmek için buradayım.

O ayetleri bana verir misiniz? Okumak istiyorum.

Ama senin abdestin yok ki! Kur'ân'ı sadece abdesti olanlar okuyabilir.

Ömer abdest aldı.

Şimdi bakabilir miyim, o kağıtlara.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Beni O'na götürürür müsün, ey Habbab?

Elbette.

Güle güle ya Ömer!

Ömer'in kalbini yumuşatan Rabbimize şükürler olsun.

Ey kardeşim. Allah Resûlüne müjdeleyin. Ömer iman etmeye geldi.

Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resûlühü.

Hazreti Ömer'in iman etmesiyle Müslümanların sayısı kırkı bulmuştu. Daha sonra Efendimiz ve bütün Müslümanlar toplu hâlde Kâbe'ye gidip tavaf yaptılar. İslâmiyet artık gizli değil, açıktan anlatılmaya başlandı.

Duydunuz mu, Ömer de Muhammed'in dinine girmiş.

Ne? Ne diyorsun sen?

Her geçen gün sayıları artıyor.

Mekke'yi onlara Cehennem'e çevirelim.

Bu işi sadece Muhammed'i öldürerek çözemeyiz artık.

Müslümanlar için Mekke'de yaşamak zorlaşıyordu. Müşrikler işkencenin şiddetini her geçen gün artırıyordu. Bu işkenceyi yapanlar da annesi, babası veya yakın akrabalarıydı. Tek suçları Müslüman olmaktı. İşkenceler dayanılmaz hâle gelince Allah Resûlü bir grup Müslüman'a Habeşistan'a göç için izin verdi.

Hoşça kal ey güzel Kâbe, Hoşça kal Ey Allah'ın Resûlü. Hoşça kalın kardeşlerim!

Geride kalanlara mal satmayalım.

Onlardan kız olmayalım. Onlara kız vermeyelim.

Bu günden sonra Muhammed'e inananlara boykot uygulancak.

Uzun yıllar devam eden boykot süresince Müslümanlar aç kaldılar. Çok acı çektiler. Yıllar sonra boykot sona erdi. Bütün malını aç kalan Müslümanlara harcayan Hazreti Hatice ve inanmamasına rağmen her zaman Efendimizi koruyan Ebu Talib birbiri ardına vefat ettiler. Bu yıla hüzün yılı denildi.

Mekke'de dinleyen kişi kalmayınca Efendimiz, Taif'e gitmeye karar verdi. Kendini dinleyip iman edecek birini bulmayı umuyordu. Evlatlığı Zeyd ile birlikte yola çıktılar.

Taifliler de tıpkı Mekkeliler gibi acımasızdı. Efendimizi dinlemedikleri gibi attıkları taşlarla mübarek vücudunu yaraladılar. Taif'in çıkışına kadar Efendimizi ve Hazreti Zeyd'i kovaladılar.

Ey Muhammed! Allah'ın sana selâmı var, üzülme. Yanımdaki bu melek dağlar meleğidir. Sana yapılanların tamamını Allah gördü. Eğer istersen dağlar meleği şu büyük dağı alıp Taif'in üzerine kapatacak. Böylece orada canlı kimse kalmayacak.

Ey Ebu Cehil! Ebu Talib'in ölümüyle Muhammed sahipsiz kaldı.
Artık O'nu kimse elimizden kurtaramaz.

Muhammed buradan geçecek. Bu dikenleri yoluna sereyim de putlarımızı inkar etmenin cezasını çeksin!

Bu işkembeyi Kâbe'de namaz kılan Muhammed'in üzerine koyacağım.

Muhammed'e inanmayın, O bir büyücü.

Demin sizinle konuşan şu adamın sözlerine aldırış etmeyin. O, buraların delisidir. Biz, yalancı olduğu için O'nu aramızdan kovduk.

Ey! Müminler! Ayet geldi. Allah Resûlü Medine'ye göç etmemizi emrediyor.

Müşrikler duymadan nasıl gideceğiz?
Geceleri küçük gruplar hâlinde gizlice Mekke'yi terk edeceğiz.

Ey güzel Mekke. Mecbur kalmasak senden ayrılır mıydım?
Biz gidiyoruz ama Allah Resûlü, Ebubekir ve Ali Mekke'de kaldı. Rabbim onlara yardım et.
Hoşça kal, canım Kâbe'm!

Duydun mu Ebu Leheb? Bütün Müslümanlar Mekke'yi terk etmiş. Geride sadece Muhammed ve Ebubekir kalmış.
Ne diyorsun sen! Çabuk Mekkelileri toplantıya çağır.

Ebu Cehil'in Muhammed ile ilgili yeni planları var herhâlde.

Bu toplantıya benim de katılmam lazım.

Sen de kimsin?
Ben Mekke'ye yakın bir kabilenin reisiyim. Ben de gelip fikirlerimi söylemek istedim.

Şimdi bu yeni dine inananlar Medine'de kendilerine bir sürü taraftar toplayabilirler. Onlardan hiç birinin Medine'ye ulaşmaması lâzım.

Öyle diyorsun ama hepsi Medine'ye varmış bile. Burada sadece Muhammed'le arkadaşı Ebubekir kalmış.

O zaman biz de o ikisinin Mekke'den ayrılmasına engel oluruz.
Engel olup ne yapacağız?
Onları hapse atarız. Ölene kadar hapiste kalırlar.
Sanki arkadaşları O'nu hapiste bırakırlar. Gerekirse gelip bizimle O'nu kurtarmak için savaşırlar bile. Benim bundan daha güzel bir fikrim var.

Söyle bakalım, Ebu Cehil neymiş bu fikir?

Muhammed'i öldürmek! Böylece O da, davası da bitmiş olur. O ölünce yandaşları da başsız kalacağından hepsi dağılmak zorunda kalır.

Doğru söyledin. Bunu ben bile düşünemezdim.
Bu adam şeytan olmalı.

Şimdi beni iyi dinleyin! Muhammed'i birlikte öldüreceğiz. Her kabile silahlı adam hazırlasın. O'nu öldürme şerefini paylaşmalıyız... Unutmayın bu gece!

Müşriklerin planlarını Yüce Allah Efendimize bildirdi. Efendimiz, o gece kendi yatağına daha on dört yaşlarında olan Hazreti Ali'yi yatırdı. Emanetleri göstererek sahiplerine vermesini istedi. Silahlarını kuşanmış kırk sevimsiz kişi Efendimizin evini sardılar.

Daha ne bekliyoruz, Ebu Cehil.

Sabırsızlanma, elimizden kaçamaz!

YA SİN, VEL KUR'ÂN'İL HÂKİM

İNNEKE LEMİNEL MÜRSELİN ...

Şaşarım sizin aklınıza. Evin içinde olmayan birini bekliyorsunuz.
Sen ne demeye çalışıyorsun be adam
Sizler burada Muhammed'i bekliyorsunuz. Ama boşuna. Çünkü ben buraya gelmeden önce O'nu yolda gördüm. Üstelik bana sizlerin burada bekleştiğinizi söyledi. O, gideceği yere çoktan gitti. Evden çıkarken üzerinize toprak serpmiş. Bakın hepinizin üstü başı toz toprak içerisinde.

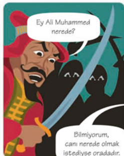
Yalan söylüyorsun, yalan! Hepimiz burada olduğu hâlde evden çıkmış olamaz. Kırın kapıyı!

KÜT

SALDIRIN!
İşte yatak! Bu yatakta yatan da Muhammed'in ta kendisi. Haydi saldırın!

Kaldırın örtüyü!

Durun vurmayın. Bu Ali!

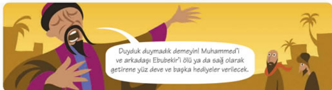

Ey Ali Muhammed nerede?
Bilmiyorum, canı nerede olmak istediyse oradadır.

Hemen toplantı yapmamız lazım.
Muhammed'i kaçırdık ama Ebubekir elimizde
Gidip O'nu öldürelim.

Ebubekiiir! Ebubekiiiir! Ebubekiiiiir!
KÜT

Baban ve arkadaşı neredeler?
Burada değiller! Bilsem de söylemem.

ÇAT
AAAAHH

Duyduk duymadık demeyin! Muhammed'i ve arkadaşı Ebubekir'i ölü ya da sağ olarak getirene yüz deve ve başka hediyeler verilecek.

Yüz deve benim olmalı.
Onları ben bulmalıyım.
Bence şu tarafa gitmiştir.

Bu tarafta yok. Bir de diğer tarafı deneyelim.

Gelin, gelin! İzler burada.

İzler burada sona ermiş. Bu mağarada olmalılar.

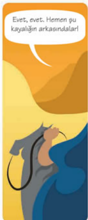

Anam babam sana feda olsun ya Resûlûllah! Bana olacaklar umurumda değil. Ancak şu dışarıdakilerin Sana bir zarar vermelerinden çekiniyorum!
Korkma ey Ebubekir! Allah bizimle beraberdir!

Bence burada boşuna zaman kaybediyoruz. Eğer Muhammed ve arkadaşı buraya gelmiş olsaydı şu örümcek ağı bozulmuş olurdu.
Evet, doğru söylüyorsun. Hem bu ağ bozulmuş olurdu. Hem de şu güvercin uçup giderdi. Bence örümcek, bu ağı Muhammed doğmadan önce yapmış. Çok fazla uzaklaşmadan onları yakalayalım.

Daha fazla uzaklaşmadan onları yakalayalım.

Sevgililer Sevgilisi Peygamber Efendimiz ve arkadaşı Sevr Mağarası'nda üç gün beklediler. Bu üç günde müşrikler aramadık yer bırakmadılar. Üçüncü gün sabahın erken vaktinde Hazreti Ebubekir'in kölesi onlara iki tane deve getirdi. Bu develerle birlikte Medine'de son bulacak olan yolculuk başlamış oldu.

Sonunda izlerini buldum. Artık zenginim!

Evet, evet. Hemen şu kayalığın arkasındalar!

Allah'ım! Allah Resûlünü koru!
Korkma ey Ebubekir! Allah bizimle beraberdir

AAAAHH!

Ne oldu bu ata. Birden kuma gömüldü. Sanki Muhammed bakınca oldu.

AAAAHH

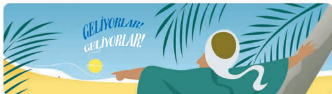

Ey Muhammed! Beni burada böyle bırakma!

Başıma gelen bu şeylerin Sen'den kaynaklandığını anladım. Sen bizim içimizdeki en merhametli insansın. Kurtar beni!

Seni kurtarırım, ama bir şartım var. Şimdi bizim peşimizi bırakıp geri döneceksin. Eğer bu yöne gelenler varsa onlara engel olacaksın, tamam mı?
Tamam ya Muhammed! Söylediğini yapacağım. Yeter ki beni bu durumdan kurtar.

Ya Süreka! Herhangi bir iz buldun mu?
Hayır! Ben şu tarafların tamamını dolaştım. Şimdi oralardan geliyorum. O yönde yolculuk yapan kimseler yok. Haydi, Muhammed ve arkadaşını diğer taraflarda arayalım.

Yüce Allah'ım! Onları koru.
Allah Resûlü neden hâlâ gelmedi?
Anne, anne! Allah'ın Elçisi ne zaman gelecek?

Allah Resûlü hiçbirinizi kırmaz. O'nu devesi nerede durursa Resûlûllah o evde misafir olacak.

Allah Resûlü Eyyup el Ensari'nin evinde 7 ay kaldı. Bu süre içersinde bu kutlu ev birçok mucizeye şahit oldu.

Bu tabakdaki yemek inşallah Resûlûllaha yeter.

Allah Resûlü otuz kişiyi yemek için çağırıyor.

Bir kap yemek otuz kişiye nasıl yeter!

Allah Resûlü altmış kişinin daha gelmesini istiyor.

Allah Resûlü yetmiş kişinin daha gelmesini istiyor.

Bu apaçık bir mucizeydi. Bir kap yemekle yüz altmış kişi doymuştu.

Ey Muhacirler, ey Ensar! Allah Resûlü misafirlerimizi topluca ağırlamak ve ibadet yapmak için bir mescit yapmamızı istiyor.

Sonunda toplanacağımız bir yerimiz olacak.

Siz oturun ya Resûlûllah! Biz çalışırız.

Çalışmak ibadettir. Beni bu sevaplı işten alıkoymayın!

DAHA SONRA SAHABİLER YENİ BİR MİHRAP YAPTILAR.

Ey kardeşim, Efendimizin hutbe okurken dayandığı kütüğü nereye götürüyorsun?

Yeni bir mihrap yaptık, onun altına koyacağım.

BÖÖÖÖĞĞĞHHHHHHH!
Bu ses de ne?
Bu deve inlemesi gibi ses de nereden geliyor?
Herkes tarafından duyulan bu ses yerinden kaldırılan kütükten geliyordu. Efendimiz kurumuş kütüğe neden ağladığını sordu. Kütük de Sevgili Peygamberimizden ayrıldığı için ağladığını söyledi. Peygamber Efendimiz onu teselli ederek susturdu. Ona, Cennet'te hayatına devam edeceğini müjdeledi. Bunun üzerine kütük ağlamayı bıraktı. Sonra da bu kütük Peygamber Efendimizin emriyle yeni yapılan minberin altına gömüldü.

Ey Müslümanlar. Allah Resûlü ensarla muhaciri kardeş ilân etti.
Kardeşim!
Kardeşim!
Malımın yarısı senin olsun! kardeşim.

Medine' de artık mutlu günler başlamıştı. Allah birdir ve Hazreti Muhammed O'nun kulu ve elçisidir, diyenler artık Mekke müşriklerinin işkencelerinden korkmuyorlardı. Bütün Müslümanlar bir araya toplanmış ve Sevgili Peygamberimizden dinlerini öğreniyorlardı. Medine çevresinden de Efendimizin elçilerinin davetini kabul ederek İslâm dinine girenlerin sayısı her gün artıyordu. Fakat bu durumdan Mekkeli müşrikler son derece rahatsızdılar.

Ey Mekkeliler, Muhammed Medine'de her geçen gün güçleniyor. Buna bir tedbir almalıyız.

Ordu hazırlayıp onlara savaş açalım.

Aramızda para toplayarak ordunun ihtiyaçlarını karşılayalım.

Ben malımdan vermem.
Ben de!
Ben de!

Benim bir fikrim var. Medine'ye göçen Müslümanların mallarını yağmalayıp Şam'da satalım.
Parasıyla da silah alıp ordunun ihtiyaçlarını karşılarız.

Size ait olmayan malları nereye götürüyorsunuz?
Çekil aradan, sen karışma!

Bunlar Medine'ye göçen Müslümanların malları olmalı.
Duyduklarımız doğruymuş demek!

Ey Allah'ın Elçisi.
Müşrikler bizimle savaşa hazırlanıyorlar. Mekke'deki bütün mallarımızı yağmalamışlar. Onları satıp silah alacaklarmış?

Ey Müslümanlar! Allah'ın Elçisi toplanmamızı istiyor!

Toplantıdan çıkan karar bu kervanı takip etmekti. Bedir denen yerde kervanın karşılanması uygun bulundu. Bu şekilde zaten Müslümanlara ait olan mallar geri alınacaktı.

Ey Ebu Sufyan! Muhammed ordusuyla bizi takip ediyor.
Sen Mekke'ye git. Ebu Cehil'e Muhammed'in ordusuyla bizi takip ettiğini söyle.

Ey Ebu Cehil! Muhammed Bedir'de yolumuzu kesti. Ebu Sufyan yardım istiyor.

Bulabildiğimiz kadar çok savaşçı bulup, Ebu Sufyan'ın yardımına gidelim.

Putlarımızı da yanımıza alalım.
Yaşasın Hubel!
Bakalım yedi yüz elli donanımlı askere karşı, Muhammed üçyüz kişiyle mücadele edebilecek mi?

Ey Ebu Cehil, Muhammed izimizi kaybetti. Artık savaşmamıza gerek kalmadı.

Ebu Süfyan! Böyle bir orduya sahipken Muhammed ve arkadaşlarını öldürmeden gitmem.

TRAK TRAK TRAK TRAK

GÜMBEDE GÜMBEDE GÜMBEDE GÜM

TRARRA TRARRA TRARRA TRARRA TRARRA TRARRA TRARRA TRARRA TRARRA

Ey Yüce Allah'ım! Müşrik ordusuna karşı Allah Resûlüne ve bize yardım et.

Atalarımızın dinini inkar etmenin cezasını çekeceksiniz!

ALLAHÜ EKBER

Okçular hazır olun!

Atış serbest!

THAK

THAK

THAK

Savaş başladıktan sonra binlerce melek Müslümanların yardımına koştu.

Üç yüz kişi bir anda nasıl binlerce kişiye döndü?

ALLAHÜ EKBER

HUBEL ADINA SALDIRIN!

ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH ALLAH

Savaşın sonunda Müslümanlardan on dört şehit vardı. Müşriklerden ise yetmiş kişi öldü. Bir o kadar da esir vardı. Müşrikler için bu savaş tam bir bozgun olmuştu.

Bedir'in intikamını almalıyız.
Eskisinden daha güçlü bir ordu hazırlayıp Müslümanlara saldıralım.
Ebu Cehil'in kanı yerde kalmayacak.

Müslümanlar üç bin kişilik orduya dayansın da görelim.

Allah Resûlü yensek de yenilsek de bu tepeyi asla terk etmememizi söyledi.

THAK

SALDIRIN!
ALLAHÜ EKBER

GERİ ÇEKİLİYORUZ!
CANINI SEVEN KAÇSIN!
İşte kaçıyorlar! Saldıralım.
Okçular! Burayı terk etmeyin!

Savaş henüz bitmedi! Şimdi tepenin arkasından saldıracağız.
Haklısın Halid .

Allah Resûlünün tembihini unuttuk. Şimdi müşrikler arkadan saldırıyor.

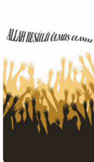

Sevgili Peygamberimizin hayatta olduğunu duyan sahabiler tekrar toplandılar ve Uhud Dağı'nın yükseklerine çekildiler. Bu savaşta Sevgili Peygamberimizin dişi kırılmış ve yüzünden yaralanmıştı.

Uhud Savaşı'nı kazanamadık, ama Müslümanlar da ağır darbe aldı.
Muhammed'e inananlara son darbeyi vurmanın zamanı geldi.
Mekke dışındaki kabileleri de aramıza alarak daha önce görülmemiş bir ordu hazırlayalım.
Medine'de kadın çocuk demeden tek Müslüman bırakmayalım.

Müslümanların hepsini yok etmeye gidiyoruz.

Ey Allah'ın Resûlü! Müşrikler on bin kişilik bir orduyla üzerimize geliyorlarmış.
Ey Allah'ın Resûlü! Medine etrafına hendek kazalım. Benim geldiğim memlekette öyle yapılıyordu.
Selmanı Farisi'nin fikri yerinde, Ya Resûlüllah.

Allah Resûlü Medine girişine hendek kazmamızı istedi.

Düşmanlar gelmeden hazırlık yapıldı ve şehrin etrafına geceli gündüzlü çalışarak altı günde derin ve geniş bir hendek kazıldı. Böylece bu savaşın adı Hendek Savaşı oldu.

İşte Medine! Kadın - erkek, yaşlı-çocuk kimseyi sağ bırakmayın. Her tarafı yakıp yıkın!

DURUN!

BU HENDEK DE NEREDEN ÇIKTI?

Sizler! Çabuk, dar bölümlerden atlayın.

THAK

Bir aydır buradayız. Bu şekilde karşıya geçmek mümkün değil.

Yiyecek ve suyumuz kalmadı. Bize yardım et, Allah'ım!

Savaş henüz bitmedi. Yarın develeri ve atları öldürerek hendeği dolduracağız. Karşıya öyle geçeceğiz...

Müjdeler olsun kardeşlerim. Cebrail, Allah Resûlüne müşriklerin yarın çekileceklerini haber verdi.

Bu uzaktaki şey de ne?
Büyük bir fırtına geliyor!

Her şeyimiz uçuyor.
Bu fırtına da nereden çıktı.

MEKKE'YE DÖNÜYORUUUZ
AAAAHH
ALLAHU EKBER

Peygamberimiz müjdeledi. Bundan sonra müşrikler üzerimize gelmeyecekler. Biz onların üzerine gideceğiz.

Artık Müslümanları yenmemiz çok zor.
Ya onlar saldırırsa?
En iyisi barış teklif edelim. Bu şekilde bizden intikam almalarını önleriz.

Müşriklerin isteği üzerine her zaman barıştan yana olan Sevgili Peygamberimiz barış teklifini kabul etti. Hudeybiye Anlaşması imzalandı. Bu anlaşma gereğince on yıl boyunca savaş yapılmayacak! Müslümanlar da Mekke'ye gitmeyecekti. Bu barış döneminde de Allah Resûlü birçok şehre ve ülkeye elçiler göndererek beklenen son peygamber olduğunu duyurdu. Müslümanlar çok mutluydular. Şevkle güzel dinimizi anlatıyorlardı.
Allah Resûlü buyurdu ki...

Yüce Allah Kur'ân'ı Kerim'de ...

AAAAHHG!

Ey Allah'ın Resûlü. Müşrikler anlaşmayı bozdular. Müslüman bir kabileye saldırıp yirmiden fazla kardeşimizi şehit etmişler.
Artık onların üzerine gitmenin zamanı gelmedi mi Ey Allah'ın Resûlü?

Allah Resûlü buyurdu: Hazırlanın! Sefere çıkıyoruz.
ALLAHÜ EKBER

LEBBEYK. ALLAHÜMME LEBBEYK.
LEBBEYK LÂ ŞERİKE LEKE LEBBEYK.
İNNEL HAMDE VE'N NİMETE LEKE VEL MÜLK LÂ

Ahhh! Mekke!
Güzel şehir!
Mekke'yi görmeyeli on yıl oldu.

Bu gece buradayız. Herkes meşale yaksın.

Şu meşalelerin çokluğuna bak.
Sence sayıları kaçtır?
Belki on bin, belki de yüz bin.

Muhammed'e barış teklif etmeliyim.

Ben Ebu Sufyan'ım, Muhammed'e götürün beni!

Ey Ebu Sufyan artık gerçekleri görmenin zamanı gelmedi mi?
Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resûlühü.

Ebu Sufyan'a yol verin. O artık bizim kardeşimiz.

Biz O'na her türlü kötülüğü ettik.
Yakınlarını öldürdük.
Alay ettik, İşkence ettik.
Yurdundan çıkardık.
Ya yaptıklarımızın hesabını bize sorarsa?

Sizleri bilmem ama ben bu gece Mekke'yi terk edeceğim.
Muhammed bizim en merhametlimizdir. Belki de bizi affeder.
Böyle kalabalık bir orduya karşı koyamayız.
Ya bize günlerce işkence yaparlarsa?
Belki de esir alıp satarlar.

ALLAHÜ EKBER ALLAHÜ EKBER
LA İLÂHE İLLAHÜ VALLAHÜ EKBER
ALLAHÜ EKBER VELİLLÂHİL HAMD
İşte geliyorlar!

Sonumuz geldi. Saklanalım.

Bütün putları kırın!

ALLAHÜ EKBER ALLAHÜ EKBER ALLAHÜ EKBER
EŞHEDÜ EN LÂ İLÂHE İLLALLAH EŞHEDÜ EN LA İLÂHE

Ey Mekkeliler! Allah Resûlü buyurdu! Bugün kınama günü değildir! Hiçbirinizin yaptıkları cezalandırılmayacak. Hiçbirinizin malına ve canına dokunulmayacak. Hepiniz hürsünüz.

Allah Resûlü Mekke'nin fethinden ve Kâbe'nin putlardan temizlenmesinden sonra tekrar Medine'ye döndü. O'nun gönderdiği sahabiler vesilesiyle İslâmiyet Arap Yarımadası ve bütün dünyada hızla yayıldı. Bir kişiyle başlayan bir dine çok kısa sürede yüz bini aşkın insan girmişti.
Ey Müslümanlar! Allah Resûlü hacca gidecek tüm Müslümanların Medine'de toplanmasını istiyor.

LEBBEYK, ALLAHÜMME LEBBEYK.
LEBBEYK LÂ ŞERÎKE LEKE LEBBEYK.

İNNEL HAMDE VE'N NİMETE
LEKE VEL MÜLK LÂ ŞERÎKE LEK.

Sevgili Peygamberimiz hac yolunda bir Cuma günü Müslümanlara nasihatlarını içeren bir hutbe okudu. Bu Biricik Peygamberimizin son hutbesi olduğundan "Veda Hutbesi" diye adlandırıldı.

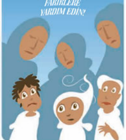

KÖLELERE
İYİ DAVRANIN!
ONLARA YEDİĞİNİZDEN YEDİRİN;
GİYDİĞİNİZDEN GİYDİRİN!

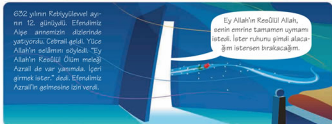
RABBİNİZ BİRDİR.
ATANIZ HAZRETİ ADEMDİR.
ARAP'IN ARAP OLMAYANA
ÜSTÜNLÜĞÜ YOKTUR.
ÜSTÜNLÜK ANCAK ALLAH'A
YAKINLAŞMAYLA OLUR.

EY İNSANLAR!
GÜNÜ GELDİĞİNDE RABBİMİZ
BENİ SİZDEN SORACAKTIR.
NE DİYECEKSİNİZ?

YÜCE DİNİMİZİ ANLATTIN!
KUTLU GÖREVİNİ YERİNE GETİRDİN!

ŞAHİT OL YA RAB!
ŞAHİT OL YA RAB!
ŞAHİT OL YA RAB!

Sevgili Peygamberimiz bu hutbeden sonra Medine'ye döndü. Güzel dinimizi anlatmak için yine çok çaba sarfetti. Ama hastalanmıştı. Mübarek vücudu ateşler içersindeydi.

632 yılının Rebiyyülevvel ayının 12. günüydü. Efendimiz Aişe annemizin dizlerinde yatıyordu. Cebrail geldi. Yüce Allah'ın selâmını söyledi. "Ey Allah'ın Resûlü! Ölüm meleği Azrail de var yanımda. İçeri girmek ister." dedi. Efendimiz Azrail'in gelmesine izin verdi.
Ey Allah'ın Resûlü! Allah, senin emrine tamamen uymamı istedi. İster ruhunu şimdi alacağım istersen bırakacağım.

Ya Resûlûllah! Melekler âlemi seni bekliyor.
Ya Azrail! O zaman görevini yerine getir.

Bu Peygamber Efendimizin son sözleriydi. Bu kelimelerden sonra gözlerini tavana dikti. Ve o şekilde ruhunu teslim etti.
Lâ ilâhe illallah

Yüce Allah en çok sevdiği kulunu huzuruna aldı. Efendimizin vefatı sahabileri çok üzdü. Hiç kimse O'nun vefatına inanmak istemiyordu. Vefatından sonra getirdiği din, o kutlu sahabilerin çabasıyla bize kadar ulaştı.

Sevgili Peygamberim,
Sen'den o kadar çok şey
öğrendik ki...

Rabbimizi tanımayı,

Herkesin eşit ve
kardeş olduğunu,

Bütün canlılara kucak açmayı,

yardımlaşmayı, selâmlaşmayı,
tebessüm etmeyi, paylaşmayı,
affetmeyi, iyilik yapmayı...

en çok da sevgiyi öğrendik.
Sen'den öğrendik
Sevgili Peygamberim.
sallallahu aleyhi ve sellem